

[Glistrup]

eneste, som optager både skatteministeren og de andre partier, er de partipolitiske, snæversynede Christiansborgklummerluftsovervejelser.

Men når man nu er så Christiansborgsk, er noget af det mest beskæmmende blandt de mange huller, man ikke lukker, at man stiller sig totalt uforstående over for begrebet grumset flertal. Både De Radikale og skatteministeren lader, som om de aldrig har hørt om begrebet grumset flertal, skønt det i allerhøjeste grad vil optræde. Man tror, verden er så sort-hvid, at et aktieselskab altid har et fast flertal. Der kan imidlertid glimrende i et aktieselskab være f.eks. 9 forskellige grupperinger af aktionærer, der kan danne flertal med hinanden på mange forskellige måder, men det er hverken gået op for De Radikale i deres elfenbenstårn eller for regeringen i dens elfenbenstårn, at sådanne situationer med grumsede flertal kan optræde, for det indeholder skatteministerens forslag jo overhovedet ikke nogen løsning på. Skatteministeren går ud fra, at når der er en gruppe aktionærer, er der et fast flertal og et fast mindretal, men sådan er livet ikke. Det hænder i parlamentariske forsamlinger, hvad enten de hedder generalforsamlinger i aktieselskaber, eller det er andre parlamentariske forsamlinger, at flertallene skifter på kryds og tværs, og derfor er skatteministerens forslag aldeles ubrugeligt, for der er ligefrem nogle, hvad enten skatteministeren tror det eller ej, der vil benytte sig af muligheden for at operere via de grumsede flertal, og som bevidst vil skabe grumsede flertal. Det er noget, som ikke ligger inden for forestillingsverdenen blandt de etablerede partier her på Christiansborg, at man simpelt hen i den gode hensigts tjeneste etablerer grumsede flertal i aktieselskaberne. Men det er jo bare én af de hundrede metoder, der betyder, at de gode, der ikke spekulerer i skattefup, græder, mens de onde, som giver sig til at læse loven, bliver forsynet med, som hr. Jens Thoft så beskædent sagde det, en ladeport af muligheder for at undgå at blive ramt af forslaget. Det er bare kendsgerningen.

Ved førstebehandlingen af vores lovforslag nr. L 35 og L 36 redegjorde jeg for det på en fremragende pædagogisk måde, synes jeg selv – når andre ikke vil rose mig, må jeg selv gøre det. Ved førstebehandlingen af Socialdemokratiets lovforslag nr. L 70 og regeringens lovforslag nr. L 102 fremstillede jeg det på en an-

den måde, i den tro, at det kunne gå op for nogle. I udvalgsbetænkningen har jeg skriftligt formet det pædagogisk og glimrende led for led, hvordan disse ting hænger sammen. Jeg tror også, at det efterhånden er gået op for alle, at Fremskridtspartiet sagligt har ret – det må det bare ikke få. Men nu synes jeg ærlig talt, at jeg vil holde op med at kaste perler for denne forsamling, og derfor slutter jeg af.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Stavad og hr. Jens Thoft svang sig meget højt op i indlæggen her for lidt siden. Hr. Jens Thoft talte om, at der efter regeringens forslag, som tager sigte på at stoppe den rent skattemæssige spekulation i opkøb af tomme selskaber, står en ladeport af misbrugsmuligheder åben. Og hr. Stavad talte om, at der efter regeringens forslag fortsat er et gabende hul. Ja, hr. Stavad svang sig endda så højt op som til at sige, at det var hans opfattelse, at regeringen ligefrem havde sigte på at opretholde fiduserne – jeg tror, det var det udtryk, hr. Stavad brugte. Jeg kan ikke give nogen bedre forklaring på hr. Stavads udtalelser, end at det er julemånden, der får hr. Stavad til at se nisser og onde entreprenører alle steder.

Jeg må på det allerkraftigste tilbagevise de påstande, hr. Jens Thoft, hr. Stavad og for den sags skyld også hr. Glistrup er kommet med. Hr. Stavad siger, at den fremtidige konstruktion så vil blot være, at underskudsselskaberne vil blive opkøbt med henblik på at overføre overskudsgivende erhvervsmæssige aktiviteter til selskaberne. Hr. Stavad erkender altså, at regeringens forslag lukker for den skattemæssige spekulation i at opkøbe tomme selskaber for at placere obligationer og lignende og på den måde få gjort disse afkast skattefrie. Men hr. Stavad mener øjensynlig, at man blot vil bruge disse tomme selskaber til at gøre erhvervsmæssige overskud skattefrie, og det har jo ingenting på sig i den praktiske og virkelige verden. Det kan ikke uden videre lade sig gøre at flytte en erhvervsvirksomhed fra ét selskab til et andet. Det sagde jeg allerede under førstebehandlingen, og det vil jeg gerne gentage her.

For det første er der et hensyn at tage til virksomhedens kunder og kreditorer. For det andet vil en flytning betyde efterbeskatning af gevundne afskrivninger af investeringsfondshenlæggelser, varelagernedskrivninger osv. Disse